

Sygn. akt. II K 405/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Lucyna Brzoskowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Agnieszka Klimek

Prokurator: nieobecny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 i 27 października 2017r. sprawy:

M. T., syna J. i T. z d.D., ur. (...) w O.,

oskarżonego o to, że:

w dniu w dniu 11 marca 2017 roku w miejscowości B. na ul. (...) na drodze publicznej w ruchu lądowym prowadził pojazd mechaniczny m-ki A. (...) nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości co potwierdzono badaniem na urządzeniu(...): I badanie – wynik 0,68 mg/l, II badanie – wynik 0,61 mg/l oraz na urządzenie (...): III badanie - wynik 0,55 mg/l, IV badanie – wynik 0,54 mg/l, V badanie – wynik 0,54 alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) sygn. akt IIK 1382/13 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości,

- tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

orzeka

I. oskarżonego **M. T.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 178a § 4 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 4 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka obowiązek zapłaty świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnić oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa z kosztów sądowych, w tym z opłaty.

Sygn. akt II K 405/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Oskarżony M. T. był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)z dnia 17 stycznia 2014 roku w sprawie o sygn. akt IIK 1382/13 za czyn z art. 178a §1k.k. Cytowanym wyrokiem orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku. Następnie wyrokami Sądu Rejonowego w (...) z dnia 15 grudnia 2014 roku w sprawie o sygn. akt IIK 1129/14 oraz w sprawie o sygn. akt IIK 1269/14 z dnia 16 lutego 2015 roku oskarżony M. T. został skazany za czyny z art. 224k.k. Kolejnym wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 26 czerwca 2017 roku w sprawie sygn. akt 284/17 oskarżony został prawomocnie skazany za czyn z art. 180a k.k.

Z kolei wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 11 lipca 2017 roku w sprawie o sygn. akt IIK 1146/16, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w(...) z dnia 4 października 2017 roku w sprawie o sygn. akt VII Ka 883/17, oskarżony został skazany za czyn z art. 178a §4k.k.

W dniu 11 marca 2017 roku funkcjonariusze policji Ł. O. (1) wraz z T. K. (1) pełnili służbę patrolową na terenie miasta B.. Podczas służby patrolowej w/w policjanci około godziny 0:25 zatrzymali do kontroli drogowej samochód osobowy marki A. (...), nr rej. (...). Kierowcą był oskarżony M. T.. Funkcjonariusze policji poprosili kierującego - oskarżonego na badanie na stan trzeźwości w wydychanym powietrzu. Wynik był pozytywny - urządzenie (...) wskazało alkohol w organizmie. Pierwszy wynik o godzinie 0:29 wynosił 0,68 mg/l, drugi wynik o godz. 0:42 wynosił 0,61 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Podczas wykonywania kontroli i badania oskarżony twierdził, że najadł się cukierków „Kukulek” i stąd taki wynik. Funkcjonariusze policji wraz z oskarżonym udali się do komisariatu policji w B.. Na miejscu potwierdzono stan trzeźwości oskarżonego na urządzeniu (...) Badanie przeprowadzone o godz. 00:43 dało wynik 0,55 mg/l, badanie przeprowadzone o godz. 00:45 dało wynik 0,54 mg/l, badanie przeprowadzone o godz. 00:59 dało wynik 0,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

/dowody: wyjaśnienia oskarżonego /w części/ k. 11-12, zeznania świadków Ł. O. k.16, T. K. k.20, protokół z badania trzeźwości k.2, k.4, świadectwo wzorcowania k.3, k.5, decyzje k.24, k.25, informacja k.45-46./

Oskarżony M. T. był dotychczas karany sędownie. /k.50-50v, odpis wyroku k.31, k.32, k.33, k.57, k.58/

Przesłuchiwany w charakterze podejrzanego M. T. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że to niemożliwe, by wyszedł taki wynik, ponieważ wypił ok. godz. 17.00 jedno piwo. Potwierdził, że w 2013 roku był karany za kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości. Dodał, że nie ma prawa jazdy, które utracił na podstawie decyzji. /k.11-12/

Przesłuchiwany w charakterze oskarżonego na rozprawie M. T. wyjaśnił, że nie wierzy w wynik badania. Dodał, że gdy dostał automat do mierzenia alkoholu w wydychanym powietrzu to ustnik był już umieszczony, nie dostał go do ręki. Potwierdził, że był badany dwa razy, na miejscu raz, a potem na komendzie, gdzie był podłączony ustnik. Wyjaśnił, że wypił dwa piwa i o godz. 18:00 wypił ostatnie piwo. Dodał, że zażywał (...). Wyjaśnił, że na posterunku alkomat stacjonarny był uszkodzony, a wie o tym, bo wcześniej kolega chciał by go zbadali i nie mieli czym, bo urządzenie było w naprawie. Stwierdził, że po naprawie nie wie, czy alkomat miał atest. /k.55v/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego M. T.. W ocenie Sądu jego wyjaśnienia, gdzie nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu stanowią jedynie przyjętą linię obrony, mającą na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej i kary.

Wyjaśnieniom oskarżonego przeczą dowody przeprowadzone w sprawie w tym zeznania świadków oraz przede wszystkim dowody z dokumentów. Okoliczności ustaleń stanu faktycznego potwierdzają wiarygodne zeznania świadków Ł. O. (3) i T. K. (1) oraz dowody z dokumentów w postaci protokołów z przebiegu użycia urządzeń (...) i (...)

Świadek **Ł. O. (1)** - funkcjonariusz policji, który był na miejscu zdarzenia wiarygodnie zeznał, że oskarżony był kierującym pojazdem A. (...) i pojazd został zatrzymany do kontroli drogowej. Świadek potwierdził, że został sprawdzony stan trzeźwości kierującego i znajdował się on w stanie nietrzeźwości. Świadek zeznał, że oskarżony najpierw tłumaczył, że wypił jedno piwo po południu, potem wspominał, że najadł się cukierków K.. Świadek potwierdził, że oskarżony został przewieziony do KP w B., gdzie został sprawdzony na stan trzeźwości na urządzeniu stacjonarnym z wynikiem pozytywnym. Świadek jednoznacznie zeznał, że osoba badana zawsze rozpakowuje ustnik i to ona go umieszcza na urządzeniu. I dodał, że urządzenie na stanie w KP jest zawsze z certyfikatem, z legalizacją i wszystkimi innymi niezbędnymi dokumentami.

Potwierdzeniem i uzupełnieniem zeznań świadka Ł. O. (3) są zeznawania **świadka T. K. (1)**. Świadek potwierdził, że w danym dniu pełnił służbę z Ł. O. (3), kiedy to zatrzymali do kontroli pojazd i poprosili kierującego na badanie na stan trzeźwości w wydychanym powietrzu. Świadek wiarygodnie zeznał, że wynik był pozytywny, tzn. urządzenie (...) wskazało alkohol w organizmie. Świadek jednoznacznie zeznał, że zawsze przekazują ustnik kierującemu, by sam go rozpakował, zarówno na miejscu zdarzenia, jak i na komisariacie. Świadek zeznał jednoznacznie, iż oskarżony został zatrzymany na drodze publicznej. Świadek zeznał, że używają tylko i wyłącznie urządzenia z atestem. Świadek dodał, że nietrzeźwi kierujący nie są zatrzymywani na dołek, wystawiane jest tylko wezwanie i dana osoba wypuszczana jest do domu.

Sąd dał wiarę zeznaniom w/w świadków, gdyż obaj świadkowie jednoznacznie, zbieżnie, wiarygodnie zeznali, że oskarżony kierował samochodem w stanie nietrzeźwości, zaś badania trzeźwości zostały przeprowadzone prawidłowo na urządzeniach dopuszczonych do używania z certyfikatami.

Należy podkreślić, że zeznania tych świadków potwierdzają dowody z dokumentów. Stan nietrzeźwości oskarżonego potwierdziło badanie za pomocą (...), a następnie na urządzeniu (...) Analiza protokołów ich użycia prowadzi do wniosku, że czynności zostały przeprowadzone w sposób prawidłowy, sprawnymi technicznie urządzeniami, posiadającymi aktualne świadectwa wzorcowania.

Powyższe okoliczności potwierdzają również zeznania świadków policjantów Ł. O. (3) i T. K. (1), którzy zatrzymali oskarżonego do kontroli drogowej oraz wykonywali z nim czynności służbowe.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów. Zostały sporządzone przez osoby lub podmioty do tego uprawnione. Zawierają informacje oraz dane, które odnoszą się do ustaleń stanu faktycznego, stanowią jego ważne uzupełnienie. Ich wiarygodność nie budzi zastrzeżeń.

W ocenie Sądu omówione dowody świadczą jednoznacznie, że oskarżony M. T. w dniu 17 marca 2017 roku kierował pojazdem mechanicznym będąc w stanie nietrzeźwości.

W tych warunkach wina oskarżonego nie budzi wątpliwości i została mu udowodniona przeprowadzonymi dowodami.

Tym samym oskarżony M. T. dopuścił się przypisanego mu czynu z art. 178a§4k.k.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia przypisanego mu czynu, Sąd wymierzył mu karę jak w części dyspozytywnej wyroku.

Przy wymiarze kary orzeczonej wobec oskarżonego Sąd brał pod uwagę jako okoliczność obciążającą przede wszystkim stopień upojenia alkoholowego w jakim był oskarżony. Tego rodzaju nieodpowiedzialne i potencjalnie groźne zachowania wymagają zdecydowanej reakcji karnej. Nie bez znaczenia jest także to, że oskarżony M. T. dopuścił się tego czynu będąc uprzednio prawomocnie skazanym za występki z art. 178a § 1 k.k. Ponadto był kilkakrotnie karany za czyny z art. 180a k.k., art. 244 k.k., a także z art. 178a§4k.k. Takie zachowanie oskarżonego dobitnie świadczy o jego lekceważącym stosunku do prawa oraz do zasad bezpieczeństwa w ruchu, narażaniu siebie na utratę zdrowia, a innych uczestników ruchu na potencjalne niebezpieczeństwo utraty zdrowia lub życia.

Sąd nie dopatrzył się w stosunku do oskarżonego okoliczności łagodzących.

Mając powyższe na uwadze w ocenie Sądu społeczna szkodliwość popełnionego czynu zabronionego przez wymienionego jest znaczna.

Wymierzona oskarżonemu kara pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym w ocenie Sądu jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć wobec oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Kolejne przestępcze działanie oskarżonego świadczy o szczególnie negatywnym nastawieniu oskarżonego do przepisów prawa, które kolejny raz łamie, jego lekceważącym stosunku do prawa oraz do zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, braku pozytywnych wyników jego resocjalizacji w warunkach wolnościowych.

W ocenie Sądu prawidłowa resocjalizacja oskarżonego winna odbywać się w warunkach izolacji więziennej, dlatego też Sąd nie widział podstaw do wymierzenia oskarżonemu kary łagodniejszego rodzaju. Stosownie bowiem do treści art. 58§1 k.k. jeżeli ustawa przewiduje możliwość wyboru rodzaju kary, sąd orzeka karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie wymogi stawiane wymiarowi kary przez art. 58§1 k.k. spełni wobec oskarżonego jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności. Skazując oskarżonego uprzednio i wymierzając mu kary o charakterze wolnościowym, Sąd już dał wyraz zaufania do oskarżonego oraz przekonanie, iż potrafi on zweryfikować swe dotychczasowe postępowanie w przyszłości. Jak widać oskarżony nie wyciągnął z tego właściwych wniosków i w dalszym ciągu okazuje lekceważenie zarówno wobec norm prawnych jak i prawomocnych rozstrzygnięć Sądu.

Zdaniem Sądu jedynie kara pozbawienia wolności we właściwy sposób wpłynie na postawę oskarżonego w przyszłości. Dlatego też Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

W ocenie Sądu sprawcę takiego jak oskarżony należy izolować, a z okoliczności popełnionego przestępstwa wynika, że prowadzenie pojazdu przez tę osobę zagraża bezpieczeństwu w komunikacji w stopniu znacznym.

Na podstawie art. 42§4 k.k. wobec kolejnego skazania oskarżonego w warunkach art. 178a§4k.k. Sąd orzekł obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Zakaz prowadzenia pojazdów należy do grupy środków o charakterze prewencyjnym i ochronnym, mających na celu zapobieżenie popełnienia przez sprawcę podobnego czynu w przyszłości. Przy uwzględnieniu stopnia nietrzeźwości sprawcy oraz okoliczności zdarzenia, uprzednią karalność za taki sam czyn, Sąd uważa, że oskarżony nie zasługuje na danie mu szansy uczestniczenia w ruchu jako kierowca. W kontekście powyższego uznać należy, że zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczony dożywotnio spełni swe cele prewencyjne.

Na podstawie art. 43a§2 k.k. Sąd orzekł świadczenie pieniężne na rzecz fundacji Funduszu Pomocy (...) oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie powołanych przepisów jak w punkcie IV wyroku mając na uwadze możliwości zarobkowe i majątkowe oskarżonego.